

Kamal Kharmach citeert Sartre en verklaart zijn liefde aan Maggie De Block. Tom Bertels

Kamal Kharmach citeert Sartre en verklaart zijn liefde aan Maggie De Block. © Tom Bertels

Marokkaan imiteert Marokkaan

COMEDY Kamal Kharmach vindt in zijn debuutshow een mooi evenwicht tussen de cynische humor uit zijn beginjaren en de brede populariteit die hij ongegeneerd nastreeft. 'Ik ben een middenklasser geworden.'

KAMAL KHARMACH

De schaamte voorbij Gezien op 6/10 in Arenbergschouwburg in Antwerpen. Op tournee.

★★★★

Zijn opkomst is een mild statement. Hij draagt een djellaba en danst op Marokkaanse pop, om dan het lange witte kledingstuk vrijwel meteen van zich af te gooien en een topgrap te vertellen. Hier staat een jonge, dynamische Vlaming met Noord-Afrikaanse wortels.

Na Youssef El Mousaoui gunt ook Kamal Kharmach ons een komische blik op het leven zoals het is voor jonge Marokkanen in dit land, 'straatslimme' gasten die slecht Nederlands hebben geleerd van Samson. Te arm voor merkleding en klasfoto's maar wel opgevoed met de Vlaamse cultuur. Geen lied dat Kharmach liever zingt dan 'Laat ons een bloem' van Louis Neefs. Zijn beste vriend was Zotte

Mo, een wat simpele slungel die Kharmach met zichtbaar plezier een paar keer laat terugkeren in zijn verhaal. Een Marokkaan die een Marokkaan imiteert: het heeft iets bevrijdends.

Maar Kharmach zat ook vaak alleen thuis, 'vet en eenzaam, zoals een pak Solo'. Hij vroeg zich af hoe hij ooit aan een lief zou geraken en worstelde met zelfmoordgedachten. Geen gemakkelijke thema's voor een debutant maar Kharmach slaagt erin om een lichtvoetige toon aan te houden, zonder de ernst van zijn betoog te ondermijnen. Geleidelijk voel je hem volwassen worden, van dik naar Marokkaan, van het college naar *De slimste mens*, van allochtoon naar zelfstandige middenklasser. 'Liever racisme dan meer belastingen.' Op het einde citeert hij Sartre en verklaart zijn liefde aan Maggie De Block. Tegelijk vindt hij dat de Gay Pride moet worden afgeschaft, ook al toont hij zich nadrukkelijk solidair met 'alle mensen die nog altijd hun normaliteit moeten opeisen'. Waarom zou hij zich als comedian niet vrolijk mogen maken over andere bevolkingsgroepen? Dat doen sommige van zijn collega's al jaren.

Het was geen smetteloze première. Daarvoor moest Kharmach nog te vaak spieken op de grote tekstvellen die aan zijn voeten lagen, en te vaak lachen met zijn eigen grappen. Zijn timing was niet altijd perfect, de flow niet vanzelfsprekend. Je voelt dat er hard gewerkt is aan deze voorstelling. Het verhaal zit goed, de meeste grappen zijn goed, de onderliggende gedachtegang ('we kunnen goed samenleven') is goed. Nu de uitvoering nog, hoewel Kamal Kharmach in dat opzicht niet echt van zijn collega's verschilt. De première is zelden de beste voorstelling van de reeks, en hij heeft genoeg talent en zelfvertrouwen om zijn act te perfectioneren. Wel hopen we dat hij zich kan blijven focussen, nu hij naast zijn comedycafé, zijn donutzaak en zijn nieuwe programma op Eén ook nog een professionele carrière als comedian wil uitbouwen.

KAREL MICHIELS

LEES MEER

16/05/2018 | Philippe Geubels krijgt hoofdrol in fictiereeks

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20180515_03514707)

04/05/2018 | Laat eens met je spotten

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20180503_03496489)